

1:a pris

10% ifrån att vara befriad

Du fyller mitt liv med glädje och skratt
Men ibland så gör du mig alldeles matt
Du proppar mig med förväntningar jag aldrig kan nå
Hur fan tror du att du får mig att må
Du tar all min tid ifrån mig
Trots att jag har på stör ej
Du tar mer än vad du ger, det kan jag lova
Så nu drar jag ur sladden och låter dig sova

av: Sofia Gyllfors E17b

1:a pris

Kärleken är väldigt svår.

Det är som vinter, när du längtar efter vår.
Kärlek kan vara dyster
men du måste älska personen som du älskar din egen syster.
Allting handlar om att va stark.
För bra kärlek är världens bästa knark.
Allting handlar bara om att hitta rätt
och jag kan lova dig att det inte är lätt.
Hitta den personen som får dig att må bäst.
Så att till och med måndagen känns som en fest.
Hitta den personen som du prioriterar framför dig själv
och som får dig att känna att varje dag är en helg.
Om kärleken har varit tuff.
Hitta personen som ger dig en knuff.
Även om du tvekar, så ge den personen en ärlig chans.
Det kan sluta i en livslång romans.

av: Felix Hägglund, E17a

2:a pris

En dikt om vänskap

Du är min bästa vän, du hör hemma i mitt hjärta.
Det är svårt att bibehålla vänskap, men du och jag är nog alerta.
Jag känner dig som en broder, och jag kommer alltid att bry mej.
Jag hade nog kunnat gifta mig med dig om du hade varit tjej.

Varje minut spenderad med dig är en minut väl spenderat.
Som din vän har jag därför nu denna dikten littererat.
Du och jag har kul oavsett väder eller humör.
Du vet hur man kan färgsätta någons dag med lite kulör.

Med en trogen kompis kan en persons liv verkligen förvandlas.
Med dig ser jag hur en riktig vän borde behandlas.
Jag tror inte att vänskapen vår kommer försvinna eller brista.
Du och jag - vänskapen vår har en alldeles speciell gnista.

Vi möttes som främlingar, jag tog dig som en vän.
Det tog en stund, sen gick vi därifrån som män.
Vänskapen vår är som en magnet, den för oss nära.
Det spelar ingen roll hur länge vi är ifrån varandra,
för det är nästan som om vi är kära

av: Sebastian Schildt N17c

3:e pris

Tretton

Ni vet inte hur jag känner,
Känslan av att inte ha några vänner.
Ni kanske inte tänkte på vad ni sa,
Men ni måste ju ha förstått att det inte var något bra.
På dagarna kallade ni mig hora mer än mitt eget namn,
På nätterna drömde jag om att ligga i någons famn.
Jag torkar mina tårar, lämnar inga spår,
Men snälla, hjälp mig, jag var bara tio år.
Allt ni startade inom mig var bränder,
Tårarna rann och förvandlade mascaran till ränder.
Jag är inte så som ni vill att jag ska vara,
Så ni kallar mig äcklig, slampa och satmara.
Jag gömde mig på toaletten varje rast,
Måndag till fredag tills att det en dag brast.
Jag stod på kanten, backade för att ta sats,
Men snälla, hjälp mig, jag var bara tretton bast.
Ser ni inte att jag är rädd?
Ni tittar och tittar, men jag blir aldrig sedd.
Jag flydde tills att benen började värka,
Men trots det, så var det ingen som skulle märka.
Det sägs att tiden läker alla sår,
Men snälla, hjälp mig, jag är bara sexton år.

av: Juliana Elmgren s17c